

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]
 indføres. Hvis det ærede Medlem Hr. Grønning vil betale, hvis Pengene ikke kommer ind, er det en anden Sag. Enten maa det ærede Medlem foreslaa en Ophævelse af Importforbudet for Foderkorn, saa det kan komme ind med det samme, saaledes at man faar Afgifterne og kan benytte dem straks, eller det ærede Medlem maa garantere, at vi til den Tid, det skal indføres, har den samme Afgift som nu. Tidligere havde vi jo intet Importforbud og kunde derfor lettere ombytte, end vi kan nu. Der er intet i Vejen for, at man kan foretage en Ombytning efter Lovens Regler, og jeg er rede til i fuldt Omfang at foretage den Ombytning, jeg har tilbudt, og ogsaa til at ombytte med Hvede, hvis der er større Fordel ved det end ved at ombytte med Majs eller Byg.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen kan ikke forstaa, at jeg har en anden Stilling til Kornloven o. lign. end tidligere. Jeg skal dertil svare, at aldrig har man haft saa voldsomme og hurtige Svingninger i Kornpriserne som nu, dels paa Grund af den store Høst og dels paa Grund af de meget store Eksporttilskud, man yder i de Lande, der vil eksportere Korn. Naar det er saaledes, at Kornpriserne for en enkelt Vare kan svinge fra 30—32 Kr. den 1. Januar i Aar til 10—12 Kr. nu, saa kan man sige sig selv, at saadanne Forhold kan ingen arbejdende, kapitalløs Landmand, der skal sælge Korn, arbejde under. Det er Aarsagen til, at jeg indtager et andet Standpunkt end tidligere. At det ærede Medlem er fuldkommen uberørt af Tiden og Kendsgerningerne, er jo ikke noget nyt, saa det skal jeg ikke opholde mig ved.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vanggaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Vanggaard: Det interesserer mig at høre, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen er bekymret for Partiet Venstres Fremtidskæbne; jeg ved ikke, fra hvor dybe Hjertorødder denne Bekymring kommer, men naturligvis interesserer den mig. Jeg tror dog, det ærede Medlem kan spare sig sin Bekymring i Anledning af det Forslag, vi her er gaaet med til. Han sagde, at jeg havde holdt paa, vi skulde hæve Kornpriserne til samme Højde som i Sverige; nej, jeg nævnte netop, at den svenske Kornpris var betydeligt højere end den, der er Tale om her i Lovforslaget, og jeg sagde ikke, at vi skulde hæve vore Kornpriser til de svenske Kornprisers Højde, men derimod

hæve dem med de 2 Kr., der er stillet Forslag om her, og som er en langt lavere Pris end den svenske.

Man skal altid høre her, at vi ikke kan sammenligne os med Sverige, og nu sagde det ærede Medlem, at i Sverige lagde man ikke samme Vægt paa Produktionen af Fedevarer, som vi gør her. Det er ganske forkert. Der er i Sverige ganske den samme Produktion som her, men der er blot i Sverige en større Bybefolkning i Forhold til Landbrugsarealet, og derfor kan de bedre derovre selv spise deres Produktion, medens vi maa eksportere mere.

Hermed mener jeg ogsaa at have svaret det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen, der heller ikke fandt, at vi kunde sammenligne os med Sverige. Det er somme Tider noget ubehageligt for Regeringspartierne med denne Sammenligning, men Korn er nu en saadan Verdensartikel, at paa dette Punkt mere end paa noget andet kan netop en Sammenligning drages.

Det ærede Medlem talte ogsaa om, at det svenske liberale Parti havde ikke meget med Venstre at gøre, men mere med hans Parti. Nu kan vi ikke her analysere det svenske liberale Parti, og heller ingen af os kan vel tilegne sig det, men jeg skal oplyse, at jeg har hørt, at Det radikale Venstre engang har inviteret Føreren for det svenske liberale Parti til et af deres Møder — jeg indrømmer, at det har Venstre ikke gjort, og de Radikale har altsaa ment at staa i større Slægtskabsforhold til de svenske Liberale —, men den paagældende Svensker holdt et meget varmt Foredrag om Forsvaret i Sverige, som forfærdede hele den radikale Gruppe. Jeg er derfor alligevel tilbøjelig til at tro, at det svenske liberale Parti er mere i Familie med os end med dem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Grønning har Ordet for en kort Bemærkning.

Grønning: Den højtærede Minister siger, at han i Henhold til den gældende Kornlov ikke kan træffe andre Bestemmelser om Støtte af Eksporten end dem, der træffes. Jeg minder om, at i Henhold til tidligere Kornlove, saaledes den første, den af 1933, og for øvrigt ogsaa senere Kornlove, har der været Mulighed for at træffe andre Bestemmelser, nemlig Bestemmelser, hvorved Eksportørerne fik en konstant Godtgørelse, Foranstaltninger, som virkede tilfredsstillende; men det skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Jeg stiller kun det Spørgsmaal til den højtærede Minister: Naar man ikke er i Stand til at træffe de